

همشهری آنلاین

تاریخ مطلب: پنجشنبه 19 مرداد 1391 - 15:15:57 کد مطلب:180501

یک آلبوم موسیقی با "طعم توت فرنگی"

همشهری‌آنلاین:

«توت‌فرنگی» به عنوان آلبوم سیزدهم آنسامیل «سل» منتشر شد.

به گزارش خبرنگار بخش موسیقی خبرگزاری دانشجویان ایران(ایسنا)، بهمن مه آبادی (سولیست ویولن)، پوریا کشاورز (ویولن)، ارغوان صباحی (ویولا) و برنشید شکوهی (پیانو) برای «توت‌فرنگی» هنرنمایی کرده و این اثر را در قالب موسیقی کلاسیک به بازار موسیقی عرضه کرده‌اند.

در این اثر، قطعاتی از یوهان برامز(رقص‌مجاز)، ادوارد یولدینی(رقص‌عروسک)، فرانتس شوپرت(آندانه کن موتو از پیانو تریو اپوس 100)، گابریل فوره (پاوان اپوس 50)، بنتهون (آندانه از کوپنتت اپوس 16)، گابریل ماری(سن کانتین) و...نواخته شده است.

بهمن مه‌آبادی در یادداشتی برای این اثر نوشته است: «تولد «توت فرنگی» سیزدهمین آلبوم آنسامیل سل، شادی را تداعی می‌کند. موسیقی در ترنم خود، انسان را به شادی فرا می‌خواند و او را وای دارد تا جنبشی تازه را در خود متولد کند و بکیار دیگر برای تلاشی نو، سر از پا نشاناسد.»

او در ادامه این یادداشت آورده است: «امید، زیبایی را جلوه‌گر می‌سازد و زیبایی، شیفتگی نهانی بشر را در دستیابی بدان چه باید عینیت می‌بخشد و این البته پیغام سل است: امیدوار، شاداب، مصمم، عاشق و شیفته با گام‌های استوار پیش به سوی آرمانی شهر اندیشه‌های نیک.»

مه‌آبادی همچنین نوشته است: «بذر اندرون آدمی، گویی با شادی و امید شکوفان می‌شود و لذت غریب تنهایی، در پیله سخت و شفاف، جاویدان به رشد خود ادامه می‌دهد. باران، توتستان دلریا را با آواز کبریایی خود به همراه عطر بوته‌های کوچک با برگ‌های درشت و ساقه‌های باریک خزنده از ریشه‌های پرقدردت پاک، با رقص عروسک‌های پولدینی همراه می‌کند و هنرمند جوشش درونش را به سکون مبدل می‌سازد تا در اصوات، تصویر روح گذاخته خود را به نمایش بگذارد؛ خلایق، موهبتی آسمانی است و هنرمند، اسطوره رنج بی‌بدیل نگاه، ادراک و تولد. هر نغمه در پالایش از دهلپزهای تو اندر تو می‌گذرد و آنگاه سد زمان را پشت سر می‌گذرد تا در ملکوت هم شنیده شود. زیبایی بی‌رحم است و نهایت مغرور، و تو دل رحمی اگر چه مغرور. درک زیبایی به عمری ممارست نیازمند است به روزها و هفته‌های ریاضت، که به ماه‌ها و سالیان بی‌شمار می‌انجامد و آنگاه تو دیگر هیچ نیستی جز خادمی برای او و این، تازه زمانی است که در می‌یابی تنها راز شایسته بیان، هنوز ناگفته مانده است. هر کردار، تو را به سوی گفتاری تازه رهنمون می‌شود؛ اما تو همچنان ناگفته می‌مانی.»

این هنرمند همچنین می‌نویسد: «رمز و راز هنر در بیان نهفته است و بیان، فرهیختگی را طلب می‌کند. لاجرم موسیقی در بالاترین قله این کهکشان قرار می‌گیرد و شیفتگی، آن را همچون توت فرنگی، رنگ سرخ شادمانه زندگی می‌زند. ما در هنر، بودن خود را معنا می‌کنیم و بی ادعا، بر سر خوان رنگین آن به تماشا می‌نشینیم. سختی‌ها را به جان می‌خریم و با تمام توان از ابتدال می‌گیریم. لذت را نه در بی‌فکری که در اندیشه پی می‌گردیم و با تمام وجود برآنیم تا به مدد معجزه هنر، گرداب زندگی را پلی بزیم تا از آن به سلامت بگذریم. تاریکی درون را با فضیلت و عشق به روشنی مبدل سازیم و از شادابی توت فرنگی‌ها در این آغازین تولد سیزدهمین الهام بگیریم تا گوش‌های خود را در میهمانی آواهای تاریخی موسیقی، با جان‌های شیفته پیوند زنیم و راه به سوی قله‌های مرتفع بریم تا به درک معرفت نزدیک شویم. این دفتر مملو از مهر و نگاه توست به همراه نغمه‌های هستی، دل به ما بسپار و گوش فرا دار.»